

se), som rummer en eller to selvstændige lejligheder, samt stuehuse til landbrugsejendomme m.v.

Omfattet af reglen er ejendomme, der er omfattet af den procentvise lejeværdiberegning, d.v.s. enfamiliehuse, ejerlejligheder, tofamiliehuse, ejendomme, der indeholder en eller to selvstændige lejligheder og tillige anvendes erhvervsmæssigt i væsentligt omfang (såkaldte blandede ejendomme) og stuehuse til ejendomme, der benyttes til landbrug, gartneri, frugtplantage eller planteskole.

Det er desuden en betingelse, for at ejendommen er omfattet af bestemmelsen, at ejeren har bolig i ejendommen (for ejendomme med to lejligheder i én af lejlighederne). Det er imidlertid uden betydning, om ejerboligen benyttes til helårsbeboelse.

Det bemærkes, at andelsboliger og aktieboliger således ikke er omfattet af reglen.

Efter *stk. 3* beregnes fradraget på grundlag af den ansatte ejendomsværdi for ejerboligen ved indkomstårets udløb. Har ejendommen flere ejere, medregnes den del af ejendomsværdien, der svarer til den del af ejendommen, den pågældende ejer.

På grundlag af den således opgjorte ejendomsværdi beregnes fradraget efter skalaen i § 4. Fradraget kan dog ikke overstige formuetillægget efter § 4.

Stk. 4 fastsætter, at der kun kan beregnes fradrag for en ejendom. Den ejendom, fradraget beregnes for, er den ejendom, der har den højeste ejendomsværdi. Har en ejer flere ejendomme med samme ejendomsværdi, kan der kun ske fradrag for den ene.

Reglen indebærer, at der kan beregnes fradrag for et fritidshus, hvis den pågældende bor i lejet lejlighed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 6.

For sømandsindkomster kan forslagens regler ikke umiddelbart anvendes. Således er f. eks. ikke alle sømænd forpligtet til at indgive selvangivelse. Bestemmelsen indeholder derfor en bemyndigelse til socialministeren til at fastsætte regler for opgørelse af socialindkomsten for personer, der er omfattet af lov om sømandsskat. Det påtænkes at

fastsætte regler, der så vidt det er teknisk muligt, svarer til de foreslåede almindelige regler.

Til § 7.

Det bestemmes, at der som grundlag for fastsættelsen af socialindkomsten benyttes ansættelsen af skattepligtig indkomst og formue for det senest afsluttede indkomstår. Ydelser efter bistandslovens kapitel 9 og 10 samt indkomster, der er undtagne fra den almindelige skattepligt (forslagets § 2, stk. 1, nr. 2) og 3)), medtages, når beløbene vedrører det senest afsluttede indkomstår.

Socialindkomsten anvendes med virkning fra 1. januar i det andet kalenderår efter det indkomstår, for hvilket socialindkomsten er opgjort.

Til § 8.

Bestemmelsen i *stk. 1* forpligter ministeren for skatter og afgifter til at stille oplysninger til rådighed for de myndigheder, der skal beregne og benytte socialindkomsten. Bestemmelsen indebærer, at det er skattemyndighederne, der er ansvarlige for indholdet af de enkelte elementer, socialindkomsten er sammensat af, og for, at oplysningerne om socialindkomsten stilles til rådighed for myndighederne.

Bestemmelsen i *stk. 2* bemyndiger ministeren for skatter og afgifter til at fastlægge en hensigtsmæssig arbejdsdeling mellem de kommunale og statslige skattemyndigheder.

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler om meddelelse af socialindkomsten. Det påtænkes at give alle, for hvem socialindkomsten opgøres, meddelelse om socialindkomstens størrelse i forbindelse med meddelelse om slutopgørelsen. Meddelelsen påtænkes så vidt muligt at indeholde en angivelse af de indkomst-, fradrags- og formueelementer, socialindkomsten opbygges af.

Bemyndigelsen til at fastsætte bestemmelser om adgangen til at påklage afgørelser om grundlaget for beregning af socialindkomsten påtænkes anvendt til at fastsætte regler om, at klager over grundlaget skal behandles i klageorganerne inden for skattesektoren. Klager over socialindkomstens konkrete anvendelse ved ydelsernes beregning behandles efter de gældende klage regler inden for de enkelte lovområder for ydelserne.